

ಹೆಚ್ಚು ಬೆಟು ಎಂಬೋ ಬೊಟ್ಟು

‘ಹೆಚ್ಚು’ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರ ವಂಚಿತರು ಅನ್ನುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಈಗ ಅರ್ಥಹೀನ. ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ‘ಹೆಚ್ಚು’ ಅಲ್ಲದವರು ಯಾರು? ಇದು ಬೆರಳುಗಳ ಕಾಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿ ‘ಥಂಬ್ಸ್ ಅಪ್’ ಹೇಳಲೇಬೇಕು.

■ ಸುಮಾವೀಣಾ

‘ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟೆ’, ‘ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ ಬಂದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಅಕ್ಷರಶಃ ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರಾ? ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವನು ಏಕೆಲ್ಲವೂ. ಗುರು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ದೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊರಳನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ‘ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳು’ ಎಂದಿರುವುದು.

‘ಹೆಚ್ಚು’ ಅಂದರೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರು ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎನ್ನುವ ಭೇದವನ್ನು ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾದವರಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟವೇ. ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಲಿಯದ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಮುಂದೆ ಕಲಿತವರು ನಾಚಬೇಕಾದ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆ ಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಅಷ್ಟೇ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕರಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಡ್, ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್, ಪರಿಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿ - ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಈ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತುಗಳು ನೋಡಲು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿದ್ದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಅನನ್ಯ ಗುರುತುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಂಕೇತವೂ ಹೌದು!

ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ಇರುವಿಕೆಯ ಸಂಕೇತ. ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ. ಇದೊಂದು ಗೆಲುವಿನ ಸಂಕೇತವೂ ಹೌದು! ಗೆಲುವು, ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಸೋಲು, ನಕಾರ

ಸಂದೇಶ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಥಂಬ್ಸ್ ಅಪ್, ಥಂಬ್ಸ್ ಡೌನ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತದಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತು ಬೇಕು. ಶವದ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ.

ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮ ಅನ್ಯತೆಯ ಸಂಕೇತ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಿಗ್ಗುವಿಕೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲತೆ ಅದರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತತೆಯ ಸಂಕೇತ. ಒಮ್ಮೆ ಒತ್ತಿದರೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಡಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಗತ್ಯ.

ಪಿಂಚಣಿ, ಹಣ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳಚ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈಮರೆವೆಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಹಣ ಬೆರಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ

ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆರಳುಗಳ ಗುರುತಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಲೋಕವ್ಯಾಪಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜರಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಿನಸಿ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವ, ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಿಗೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಭಾಷೆಗೆ ನಾವು ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ತರಕಾರಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರ ಸಂಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಅನುಕೂಲ ಈಗ ಅಪರೂಪವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೆಷ್ಟು ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಸರ್ಗವನ್ನು ಕುಬ್ಜವಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಶಿಕ್ಷಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎಂದರೆ ಸಮಗ್ರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವವರು ಎಂದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅದು ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಅನುಭವಗಳು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಶಿಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನ್ನದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು+ಬೆಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂತನವು ಇರಬೇಕು

ಹಿಂತನ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಬರುವುದೇ - ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದಲೂ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂತನದ ಮಾಗುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಛಾಪನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸೋಣ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in